

[Ragnhild Andersen.]

keltheder i dette store og vidtrækkende forslag. Jeg har kun kunnet pege på nogle af de områder, hvor vi mener forslaget har mangler, hvor det bør forbedres, og jeg håber, udvalget vil låne øre til vore synspunkter og forbedre forslaget mellem første og anden behandling.

Der stilles jo store forventninger til denne sygeforsikringslov, som har været ventet længe, og som man nærer håb om bliver en bedre ordning for alle grupper i samfundet, der måtte trænge dertil. Den kommunistiske gruppe ser med velvilje på forslaget og håber, at det må blive endnu bedre, inden det kommer frem til anden behandling.

Jeg skal samtidig sige med hensyn til lovforslaget om svangerskabshygien, der er til behandling i forbindelse med sygeforsikringslovforslaget, at også det kan vi give vor tilslutning.

Socialministeren (Bomholt): Jeg siger tak til de ærede ordførere for deres indlæg og for deres tilsagn om forhandling. Naturligvis er forslaget et forhandlingsgrundlag og ikke et ultimatum. Jeg går ud fra, at de ærede ordførere for oppositionen ej heller betragter deres tanker om fortsættelseskassernes bevarelse som et ultimatum. I så fald kan det jo næppe undgå at påvirke forhandlingerne.

Bedømmelsen af de mange enkeltheder på dette komplicerede område afhænger af det mål, man tilstræber, selve sigtet. Her kunne nok ønskes lidt mere klarhed fra oppositionens side. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har jo udtalt sig i sygeforsikringsbetænkningen, jeg synes ikke med den største klarhed, og indlægget i dag gav ikke nogen væsentlig forbedring. Jeg ser sådan på det, at vi skal tilstræbe den bedst mulige sundhedsordning dækkende hele landet og alle befolkningsgrupper ved hjælp af en organisation, der er enkel og effektiv.

Jeg har valgt den frivillige ordning i pagt med fortiden og håber, den kan bære en stund fremover endnu. Vort sundhedsvæsen indtager et højt stade, og vi må sørge for, at det ikke på nogen måde forringes. Vi må tværtimod give det sådanne betingelser, at ethvert plus i forskning og praktisk administration bliver udnyttet.

Vi har en fremragende lægestand og vel-

indrettede sygehuse, og der er, når det kommer til stykket, vel ikke en eneste dansk borger, der ønsker denne status forringet. Hvad koster den danske sundhedsordning? De samlede sygdomsudgifter under socialministeriet beløber sig til 293 744 000 kr. Heraf betaler staten 69 031 000 kr., kommunerne 32 527 000 kr. og befolkningen gennem direkte bidrag 192 186 000 kr. Det offentlige sundhedsvæsen under indenrigsministeriet, d. v. s. udgifter til læger, jordemødre og sygehusvæsen samt det offentlige sundhedsvæsen koster i alt 580 422 000 kr. Beløbene fordeles sig med 375 372 000 kr. på staten og 205 050 000 kr. på kommunerne. Lægger vi samtlige beløb sammen, bliver sygdomsudgifterne her i landet 874 166 000 kr. Vi nærmer os altså 900 mill. kr., og så spørger jeg: er der ét medlem i dette ting, som vil påtage sig ansvaret for at nedskære de direkte sundhedsudgifter på dette område? Det eneste område, hvorpå der er muligheder for besparelser, er administrationen. Alle andre udgifter er fundamentalt nødvendige, og hvad dækningen angår, har vi altså at gøre med et puslespil, en fordeling af udgifterne på kommuner, på stat og på enkeltpersoner; men betalet skal der, og den betalende kreds er jo til syvende og sidst den samme.

Når det drejer sig om administrationen, altså den strukturelle opbygning, må det mest hensigtsmæssige være en enhedsordning, der svarer til enheden i dansk sundhedsvæsen. Vi bør altså oprette en helhedsordning med A-gruppe og B-gruppe, som lovforslaget anviser det. Og hvorfor disse grupper? Fordi vi i den konkrete situation og fremover ønsker at tage hensyn til visse interesser, som er fastlagt f. eks. i lægeoverenskomsterne. Det lyder bestikkende, siger det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, og det synes jeg også.

En helhedsordning med A-gruppe og B-gruppe vil ganske givet have administrative fordele. Man kan nøjes med registrering inden for samme kasse, og der opnås en mere personlig kontakt mellem ledelse og medlemmer. Medlemmerne kan forblive i nær forbindelse med den hidtidige ledelse og medlemskreds. Næsten alle ældre medlemmer, der går fra løn over på pension, vender jo tilbage til A-gruppen, og